

ת"פ 34173/10 - מדינת ישראל נגד דוד רינשטיין

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 34173-10-12 מדינת ישראל נ' רינשטיין

בפני כב' השופט ירון מינטקביץ'
בעניין: מדינת ישראל ע"י המחלקה לחקירות
שוטרים

המואשימה

נגד

דוד רינשטיין ע"י עו"ד ראובן טקה

הנאשם

זהר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמייעת הוכחות בעבירות תקיפה ואיומים.

על פי עובדות הכרעת הדיון, הנאשם שימש שוטר בתחנת מעלה אדומים. ביום 19.12.11 בשעות הבוקר היה הנאשם במשמרת סיור, באיזור שבין חיזמה למשור אדומים. הנאשם עצר הנידית בה נג בצד הכביש באופן שחייב נהגים אחרים לעקוף אותה והדבר גרם לעומס תנועה. אותה העת עבר בכביש המתלון, מורה במקצועו, אשר נסע לעבודתו באבו דיס עם שניים מילדיו ותלמידים שלו. המתלון עקף את הנידית של הנאשם באותו הרגע בו החל הנאשם בנסיעה והסיט רכבו על מנת להמנע מגעה בניידת.

הנאשם נסע אחרי המתלון, הפעיל סירנה וכרכז לו לעצור. המתלון סבר כי הקריאות במערכת הקריאה אין מייעדות אליו, ועל כן לא עצר. הנאשם נצמד עם הנידית למכוונתו של המתלון, באופן אשר גרם למתלון לסתות מהכביש ולרדת לשולדים, שם עצר. הנאשם עצר הנידית לפניו מכונתו של המתלון יצא ממנה ופנה לעבר מכונתו של המתלון. המתלון סבר כי הנאשם מבקש לבדוק את מסמכי הרישיון שלו ועל כן הכנם המסמכים ופתח את חלון הרכב. כאשר הגיע הנאשם אל המתלון הוא חבט בפניו במכת אגרוף, תפס אותו בצוארו ואמר לו שהוא "נוג זבל". לאחר מכן אמר למתלון שהוא רוצה "לזין" אותו אבל יש לו עצור בנידת ואיים עליו שהוא יזכיר אותו ושאם ייעז לעבור פעם נוספת באותו כביש, ילדיו יבכו עליו. לאחר מכן דחף את המתלון בפניו ועזב את המקום.

את כל אלה עשה הנאשם לעיני ידיו של המתלון ותלמידיו שהיו עמו במכונית.

עמדות הצדדים

ב"כ מואשימה שמה דגש על חומרת מעשי הנאשם, לאור כך שבוצעו על ידי איש משטרה במדים, על הפגעה במתלון ובתדמיתה של המשטרה ועל הצורך להרטיע שוטרים מלנהוג באליםות כלפי אחרים. לאור אלה טענה שמתחם העונש ההולם הוא בין מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד מאסר קצר בפועל ועתה להשית על הנאשם ששה חודשים מאסר
עמוד 1

שירותו בעבודות שירות.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שלא נגרמה למתלון חבלה ממשית כתוצאה מארוע, אלא סימנים בלבד. כן התייחס לנpsiותו האישיות של הנאשם, אשר פוטר מהמשטרה בשל האروع וקודם לכך נזק כלכלי כבד בשל שריפת ביתו, עליו לא קיבל פיצוי מחברת הביטוח. לאור אלה, ביקש להשיט על הנאשם עונש של מאסר מותנה בלבד.

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשיו של הנאשם נמדדת בשני מישורים, המעשה והעושה:

ראשית, המעשה: הנאשם תקף באלימות נג恨 אחר ללא כל התగורות מצדיו. גם אם יצא מהנחה שהמתלון עקי הnidit בה נסע הנאשם בחוסר זהירות, בעת שזה החל בנpsiיה, אין לפני בסיס לקביעה צזו, בודאי שאין הדבר קרוב להצדיק תגבה אלימה.

התנהגות דומה זו של הנאשם (אם כי חמורה במידה ניכרת), כונתה בפי בית המשפט המחויזי מרכז בשם "**טרור בכיביש**".
ביטוי זה הולם מאוד את המקרה שלפני. נפסק:

"**בא כוח המערערים ביקש לשכנענו כי אין מדובר ב"טרור בכיביש" וכי הביטוי בו נקט בית משפט קמא, החמיר עם המערערים יתר על המידה. הטענה מקוממת ומוטב היה אלמלא הועלתה. ההתנהגות המתוארת של המערערים מהויה, ללא ספק, "טרור בכיביש" והוא ראוי לכל גינוי, הוקעה והחמורה בענישתם של המערערים.** (עפ"ג 12-07-37842, אהרון נ' מדינת ישראל).

אם בך לא די, הנאשם תקף המתלון ואימען לעליו לנגד עיני ילדיו ותלמידיו שהיו עמו. הדבר משווה למעשה חומרה עודפת, שכן מעבר לכאב הפיזי והפחד, יש בך השפלת אדם לנגד עיני ילדים ונערים, אשר הוא אמור לשמש להם דוגמה ומופת. המתלון ביטה זאת בצורה ברורה בעדותו לפניו: "**הריגשתי שהכבד שלי בראיצה במיוחד מול הילדים שלי ומול תלמידים שאوتם אני מלמד**" (ע' 12 למטה).

בעיני, ההשפלה והפגיעה הנפשית אותן ספג המתלון חמורות בהרבה מהפגיעה הגוףנית. כאב גופני נשכח מהר. השפלת ופגיעה נפשית מלאות את הקרבן עת ארוכה. בעת שהuid המתלון, ניכרו עליו באופן ברור הכאב וההשפלה שזכרון האروع עורר בו, גם בחלוף למשך שניםים מאז קרותו.

שנית, העושה: הנאשם היה בעת המעשה שוטר במשטרת ישראל ובער העבירות בזמן עבודתו, כשהוא לבש מדים וחמוש בנשק. הדבר משווה למעשה חומרה יתרה, שכן שינוי מאזן הכוחות בין ובין המתלון מכך להזדהה ושם את הנאשם בעמדת כוח מובהקת כלפי המתלון. המתלון עצר מכוניתו, משומם שסביר שה הנאשם ניגש אליו במסגרת תפקידו. מאותה סיבה גם נשאר לשבת בכסאו ופתח החלון. עדות המתלון גם בvisor פחדו להגביל לאלימות אותה הפעיל עליו שוטר חמוץ.

התנהגות הנאשם עומדת בנגדו לכל הערכיהם אותו אמר שוטר לייזג ועליהם אמרו הוא להגן והוא משחרה פניה של משטרת ישראל כולה ומשווה לה תדמית של ארוגם אלים וכוכני.

נתון מבחן נוסף הוא העבודה שבשונה ממקרים אחרים בהם שוטר תוקף אזרח, אין מדובר כאן באירוע שהתרחש אגב

פעילות משטרתית, או בשימוש בכך שלא לצורך. הנאשם נהג כאמור בריוני הכביש, עצר את רכבו של המתлонן מיזמתוomid תקף אותו, ללא כל התగיות מצדו של המתлонן ומבל' שהוא לו כל עניין לברר עמו. מדובר בהתנהגות בריונית לשם.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את העבירה נع בין מסר לריצוי בעבודות שירות ועד שנת מסר בפועל וכן פיצוי למתلونן.

נסיבות אשר אין קשרות בעבירה

הנאשםILD 1965. אין לחובתו הרשות קודמות. זכותו זקפת עבורי הנקי.

לחובתו זקפת העובדה שלא קיבל אחריות למשעו ולא הביע עליהם חרטה. אין חולק, כי זכותו של הנאשם לעמוד על חפותו ולעומד על כך שהמאמינה תוכיה אשמה ולא אחמיר עמו בשל כך. עם זאת, לא אקל עמו שם שמקל בית המשפט עם הנאשם אשר מודה ו מביע חרטה.

אני עיר לך, כי הנאשם פוטר מעובdotו במשפטה בעקבות האروع. אין צורך לומר, כי מדובר בתוצאה הכרחית ומתבקשת של מעשי הנאשם, אשר הוכיח כי אינו ראוי לשמש שוטר. עם זאת, לא ניתן להתעלם מנקודת זה, אשר מהווה במידה מסוימת עונש על המעשה.

כן אני עיר לך שביתו של הנאשם נשרף. ב"כ הנאשם ראה לנכון לשטוף בית המשפט בכך שקיים חשד כי מדובר במעשה מכון מצדו של הנאשם - ועל כן התקשתי לנתן זה משקל ממשי.

לאור כל אלה, מן הדין היה להשיט על הנאשם עונש הנמצא במרכזו של מתחם העונש ההולם, קרי מסר בפועל לריצוי ממש. עם זאת, המאמינה עתרה להשיט על הנאשם עונש של מסר אשר יוציא בעבודות שירות. לאחר לבטים, לא ראייתי לצאת לחומרה מעמדת המאמינה. כן ראייתי להשיט על הנאשם פיצוי ממשמעותי למתلونן.

לפיך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ששה חודשים מסר בפועל, אשר יוציא בעבודות שירות. הממונה על עבודות השירות יקבע מועד התיצבות לתחילת ריצוי העונש אשר יחול לאחר יום 14.10.19. יודיע המועד לבית המשפט עד ליום 1.10.14. החלטה בדבר מועד תחילת ריצוי העונש תתקבל ללא קיום דין והצדדים יקבלו הודעה על כן.

ב. חודשיים מסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור על אחת מן העבירות בהן הורשע תוך שלוש שנים מהיום.

ג. פיצוי למתلونן מנצור עקاري, עד תביעה מס' 1, בסך 10,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 14.10.15. המאמינה תעבור פרטיו חשבון בנק של המתلونן למזכירות עד ליום 1.10.14.

זכות ערעור בבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, במעמד הצדדים.